

و ناامیدی، سرشکستگی و توسری خوردن، غم و شادی و نبرد و یأس نه تنها برای مردم ستم دیده دنیا بلکه برای تمام انسان‌ها حتی از دوران کودکی، بزرگترین درس زندگی و راز موفقیت می‌تواند باشد. اگر داستان «یهودی سرگردان» را از کودکی برای همه شرح دهند آنها معنی «مرد باید که در کشاکش دهر سنگ زیرین آسیا باشد» را خواهند فهمید و هرگز امیدشان را از دست نخواهند داد چون این داستان، پایداری، مقاومت و بالاخره پیروزی نهایی را به آنها خواهد آموخت. شاید به این علت است که در مذهب یهود خودکشی را منع کرده‌اند چون فکر می‌کنند انسان تا نفس می‌کشد باید برای آزادی و بدست آوردن حقوقش نبرد کند (البته من از خودکشی‌هایی پاتولوژیک صحبت نمی‌کنم). حالا که باینجا رسید اجازه دهید باز یادی از استاد بزرگوارم «ژاک شامپو» بکنم؛ شاید این راز نهفته که استاد مرا در آن **شریک** خود ساخت برای من یکی از مهمترین معجزه‌های روانکاوی است برای شما هم جالب باشد؛ ژاک شامپو روانکاوی Jacques Champeau Psychanalyste برایم تعریف میکرد که خانمی که نزد او تحت روانکاوی بود یکباره سکوت اختیار میکند. در هر جلسه نزد او میرفته ۱۵ تا ۳۰ دقیقه روی تخت دراز می‌کشیده بدون اینکه کلامی به زبان بیاورد و ویزیتش را پرداخته و میرفته تا جلسه بعدی که همین صحنه تکرار می‌شده. یک روز پس از مدت‌ها سکوت می‌گوید «دکتر، دیشب خواب دیدم طرف راست بدنم را فراموش کرده و فلج شده بودم» این خواب مرا خیلی پریشان کرد.

دکتر شامپو که مردی دانشمند و دانا نه فقط در رشته خودش بود بلکه آشنایی با مذاهب داشت، بلافاصله از او می‌پرسد: «شما چه چیزی را فراموش کرده بودید؟» ناگهان بیمار بغضش می‌ترکد و گریه کنان می‌گوید من تابحال از شما مخفی کرده بودم که مادرم یهودی بود و در زمان جنگ چه بر ما گذشت. من می‌خواستم این را برای همیشه فراموش کنم... و این آغاز شفای این خانم بود.

برای کوتاه کردن کلام به نویسنده عزیز می‌گویم: خیر آقای محترم، هیتلر باعث ایجاد اسرائیل نشد! این عدم وجود اسرائیل بود که هیتلر و هزاران هیتلر کوچک‌تر را پیش از او در سراسر جهان بوجود آورد.

نیس - اکتبر ۲۰۱۹

روان منوچهر امیدوار بنیانگذار پیام شاد باد؛ نهالی را که با مشکلات زیاد کاشت امروز بانو بهناز دیلمانیان آبیاری کرده و با تلاش زیاد در پرورش آن کوشا و موفق هستند. هر چند با درگذشت منوچهر امیدوار برای همیشه از خواندن سرمقالات بی‌نظیرش محروم شدیم.

منظور از این مقاله در وهله اول تبریک و سپاسگزای از همکاران پیام خصوصاً آقای فرخ و نوراله گبای است که باید به انصاف گفت هر کدام از مقاله‌های ایشان را باید پس از خواندن کپی کرده و در جلدهای جداگانه نگهداری کرد. می‌گویند از قطره‌هایی که بموقع می‌رسند رسانه‌ها چیزی نمی‌نویسند فقط از ترن‌هایی که دیر به مقصد میرسند یا نمی‌رسند سخن می‌رانند. لذا من در باره دو نویسنده توانا که به وجودشان در جامعه یهودی ایرانی افتخار میکنم و همچنین تمام نویسندگان مجله که هر کدام به رونق این نشریه می‌افزایند چیزی نمی‌نویسم! مصاحبه‌های دوست دیرینه‌ام منشه امیر با امون نتصر که بصورت پاورقی چاپ می‌شود به تنهایی و بهتر از آنچه من امروز میخواهم بنویسم تاریخ یهودیان را شرح داده است.

اگر امروز قلم بدست گرفته‌ام برای گله از مقاله آقای سعید فروزان تحت عنوان «یهودی سرگردان» در شماره ۱۲۳۰ پیام است. ایشان در دو صفحه انصافاً بنحو بسیار جالب تاریخ یهودیان را خلاصه کرده‌اند ولی فقط چند سطر از آن مرا رنجاند و بیاد جملاتی انداخت که چندین سال پیش در یک کنفرانس در مورد اسرائیل در «مرکز دانشگاهی مدیترانه» C.U.M. نیس بیان شد. با اجازه پاسخی را که بیش از ده سال پیش در آن مرکز به سخنران جلسه دادم تقدیم آقای سعید فروزان میکنم.

آقای فروزان می‌نویسند: «ظهور هیتلر در آلمان (۱۹۳۲ میلادی) و جور و ستمی که نازی‌ها نسبت به یهودی‌ها روا داشتند مهاجرت گروه‌های زیادی از آنان را به فلسطین تسریع کرد. به قسمی که می‌توان گفت هیچ کس به اندازه هیتلر در ایجاد یک کشور یهودی در فلسطین کمک نکرد.»

خیر نویسنده عزیز، هیتلر «کمک نکرده» بیش از ۲۰۰۰ سال است که یهودیان در گوشه و کنار جهان، حداقل سالی یک بار تکرار می‌کنند «امسال اینجا سال آینده در اورشلیم» و بیش از دو هزار سال است که یهودیان در مهمترین لحظه پیوند زناشویی خود یعنی هنگام مراسم عقد، لیوان شراب که سمبل شادی است را با پا می‌شکنند و می‌گویند «ای اورشلیم اگر ترا فراموش کنم دست راستم مرا فراموش کند و زبانم به حلقونم بچسبد».

نویسنده عزیز، تجدید حیات اسرائیل پس از هزاران سال امید